

ÚJ VÁRPALOTA

A Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalota városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja

VII. évfolyam — 33. szám.

ÁRA 30 FILLÉR

Vasárnap, 1957. augusztus 18.

Alkotmányunk ünnepén

Ha eddig alkotmányunkról beszéltünk, mindig hozzátettük: Ezt az alkotmányt, mely elért eredményeinket rögzíti és jövőnköt mutatja meg — a Szovjetunióknak köszönhetjük. — Mégis évek alatt közbellyé vált e történelmi megállapítás. S ha vétettünk az elmúlt 12 év alatt, akkor abban vétettünk a legnagyobbat, hogy nem mutattuk meg, mennyi mindent köszönhetünk a Szovjetunióknak. A mi szabadságunk, a mi alkotmányunk, a hősök ezreinek vérével íródott. Vért áldoztak érte azok, akik a fasizmus börtöneiből ébresztgették a magyar népet, s vért áldoztak érte a Szovjetunió fiai, akik Leninnek, a proletár nemzetköziségről szóló tanítása jegyében verték le kezük a rabszág bilincseit.

Igy kezdődött az a 12 év, amely új falvakat, városokat emelt, mely elűzte a munkanélküliséget, a jótalanságot, a megaláztatást, az ezernyi pusztító népbetegség sötét árnyékait. Ennek az alkotmányunk szellemében fogtunk hozzá új, szocialista hazát építeni, otthon adni a hajléktalanoknak, földet a parasztnak, kultúrát az egész nemzetnek. Nincs és nem is lehet annyi évszázad, amely a lehangosabban hirdett demokrácia jegyében mindezt megadta volna, amit szabadsága birtokában a mi népünk létrehozott.

De beszéljünk csak egyetlen városról, a mi Várpalotánkról, és mérjük le itt, hogy mit jelent, amikor nem a Werbőczy-féle középkori tökések-feudális törvények uralkodnak egy nép felett, hanem azok, melyet maga a nép alkotott a maga számára. A régi alkotmány is beszél a nép jogairól, de csak annyit biztosított, amennyit véren, szenvedésen és az általános társadalmi fejlődésen keresztül a dolgozó tömegek maguknak kiharcoltak.

A mi alkotmányunk abban a szellemben született, hogy ez az ország a miénk, azoké, akik becsülettel munkálkodnak érte. A mi alkotmányunk abban a szellemben született, hogy minden hatalom a dolgozó népé. A tényekkel vitázni nem lehet. Az élet maga igazolja, a magára talált magyar nép egyszerű életrealitását, alkotókészségét, s annak felismerését, hogy amit teszünk, magunkért tesszük, hogy mi vagyunk ennek az országnak a gazdája, itt minden öröm és minden bánat a miénk. Emberré lett az ember, a termelőeszközök és a hatalom birtokában. Ez a város a mi alkotmányunkkal együtt nőtt fel. Azelőtt, amíg a bányabárok, tőkésök, és kulákok intézték a város ügyeit, addig a 7-8000-es bányászok évről-évre vegetáltak, miközben dúsan gyűlt a haszon, a szorgalmasan munkások kezénél. Ha mi egyszer kijelentettük, hogy a bányák a nép javára termelnek, akkor meg is tettük azt. Régi odvasfalú, tenyérnyi ablakú viskók helyébe kényelmes családi otthonokat emeltünk, és a mindennapi, biztos munkaalkalom, a régi kispolgári kényelem képét vetíti elénk ezekben az otthonokban. És nemcsak abban becsüljük meg a munkát, hogy napról-napra gyarapítja az országot, és annak népét, hanem az alkotmányban rögzített munkához való jog és a becsületes munka elismerése, az alkotó munka anyagi és erkölcsi elismerésében fejeződik ki. Elmondhatjuk maguk a bányászok, akik valaha fél- vagy negyedbérben tengették családjukat, s még ebből is ott csipett el a tőkés, ahol tudott. Mi az egész éven át szorgalmasan végzett munkát hűségjuttalomban ismerjük el.

Várpalotán is csakúgy, mint az ország bármely más részében, a nyomor szülte betegségek pusztították, orvos hiányában a népet. Mi szakorvosi rendelőintézetet, kórházat adtunk a városnak. A mi bányászaink nemcsak az ország bármely üdülőjébe, de a testvéri szocialista országok legszebb üdülőhelyeire is eljutnak, megérdemelt pihenőjük elöltésére. Mi intézményesen képezzük az új bányászokat, s nem kell 10-12 évig, vagy a kihalás sorrendjében várni arra, hogy valamelyikük vájár legyen. És ha tovább akarnánk sorolni mindazt, amit csak ennek az egyetlen városnak lakói kaptak, köteteket lehetne írni róla. Ez is benne van abban a néhány szóban, hogy a Szovjetunió dicsőséges Vörös Hadserege felszabadította hazánkat. Benne van az, hogy az egyszerű vájárakat mérnöké képeztük, benne van az idej bányásznapon átadandó 8 millió forint hűségjuttalom, benne van az 1000-11000 forintos nyugdíj, amire a bányász soha nem gondolhatott. A bányamentő állomás, az autóbusz, ami távoli falvakból hozza a bányászokat munkára. És benne van az a hála, amely a szén tonnáinak növekedésében fejeződik ki a palotai bányászok részéről. De benne van az örökre szóló figyelmeztetés, hogy soha ne engedjük meg elrabolni ezt a szabadságot. Mégis, akik elvesztették hatalmukat, kiváltságait és sohasem tudván belenyugodni ebbe, elakarták rabolni az üdülőt, a bölcsődét, a holnap biztos kenyeret. És szegyenkezve emlékszünk azokra az októberi napokra, amikor éppen ebben a városban azokat a szovjet katonákat gyilkolták meg, sötét ellenforradalmi elemek, akiknek mindazt, ami szép életünkben, köszönhetjük. Megakarták semmisíteni eddigi vívmányainkat és mindenütt oda mérték a legnagyobb csapásokat, ahol a munkásosztály legjobb fiai végzik az egész népért érzett felelősséggel munkájukat. Azt a szabadságot akarták megsemmisíteni, melyet alkotmányunk szentesít. És, minthogy nemzetközi küldetését teljesítve, a szovjet hadsereg egyszer szabadságot hozott nekünk, most másodsor is eljött legjobb fiait áldozva, hogy elűzze és megsemmisítse a nemzetközi imperializmusból támogatott ellenforradalmat.

Ezért drága nekünk ma Alkotmányunk ünnepe. És köszöntjük e napon a Szovjetunió dicső fiai mellett a munkás-paraszt kormányt, mely kezébe vette az ország irányítását, és a szocialista alkotmány szellemében tovább vezet minket az épülő szocializmus útján. S ha egyszer arról beszéltünk, hogy az ország minden öröme és gondja a miénk, akkor még szebb, még boldogabb jövőnk kimunkálása érdekében, tudásunk és a munkáshatalomhoz való ragaszkodásunk legjavával, kell ott segíteni, ahol tudunk. Rajtunk múlik, hogy milyen mérvű lesz felemelkedésünk. Ahogyan gazdálkodunk a gondjainkra bízott javakkal, úgy válik még szebbé, még boldogabbá életünk.

Most, mikor alkotmányunkat ünnepeljük, tegyünk szent esküvést, hogy a haza védelmének szent kötelességét fegyverrel és munkával egyaránt biztosítjuk. Nem engedjük többé sem tettekben, sem szavakban bántani mindazt, amiért az elmúlt 12 év alatt becsülettel megdolgoztunk. És az iránt a haza iránt, amely végre a miénk lett, és másodsor is a miénk lett, erőnkent nem kímélve munkálkodunk.

Bányászaink az alkotmány tiszteletére

Herend-bánya

Herend-bánya minden bányát megelőzve, a legjobb tervteljesítést érte el augusztus hó eddigi napjaiban. Havi tervükkel 112,6 százalékon állnak, s ezzel mintegy 883 tonna szénrel termeltek többet. Különösen nagyon jó a 15-ös csapat A. szakja 178, az I-es csapat B. szakja pedig 146 százalékos teljesítménnyel. Elővájásban a 44-es csapat A. szakját illeti dicséret, 135 százalékos teljesítményért. Reméljük, Herend-bánya továbbra is megőrzi elsőségét, és segíti a szétvált versenytársa megelőzésében.

Cser-bánya

Cser-bányáról is csak jót mondhatunk. Hisz egyike azoknak a bányáknak, amelyek eddig legjobban álltak havi tervteljesítésükkel. 108,8 százalékon értek el, és több mint 519 tonna szénrel termeltek terven felül. A munkahelyek, a versenyszellem jó, s ez viszi előre a bánya eredményeit. Augusztus 10-től 14-ig az I-es szak került az első helyre, 127 százalékkal.

Beszálló-akna

Beszálló-akna 14-én még 103 százalékon állt havi tervével, de az előny 16-án reggelig 102,3 százalékra csökkent. Hiába, az igazolatlan hiányzás a termelésben igen érezteti hatását. De ígéri, hogy a 100 gaton többletet szeptember 1-ig kiadják. A legjobb front változatlanul a KISZ-esek által vezetett 301-es front. Itt a III-as szak Pálfi Imre vezetésével 183 százalékon áll, az I-es szak pedig Mercz Ferenc vezetésével 148 százalékon ért el. Legjobb kis csapatuk a 308-as, 166 százalékkal.

Ferenc-bánya

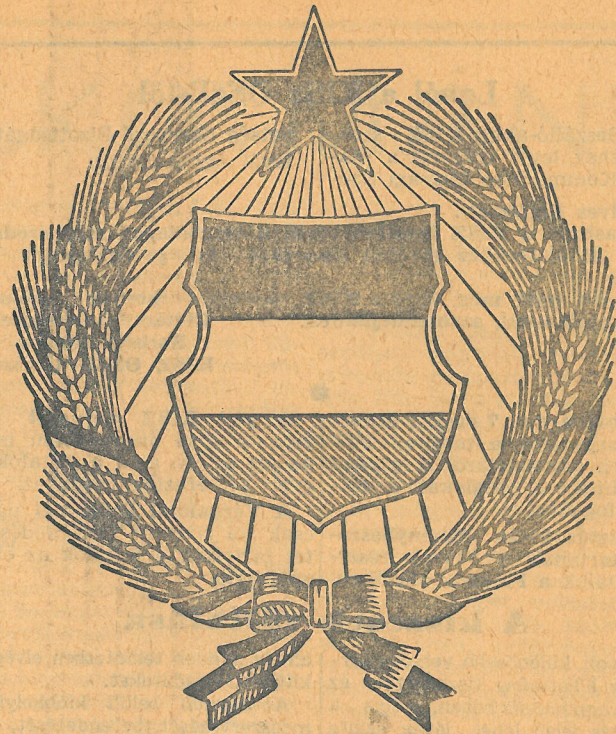
Ferenc-bánya az utolsó három nap alatt tervét sem teljesítette, sőt 526 tonna adósságot szerzett. A frontjai nem rosszak. Különösen a 48-as front II. szakja mutat jó teljesítést 125, a kis csapatok közül az 55-ös csapat viszi el a pálmát 165 százalékkal.

Ernö-bánya

Ernö-bánya többlet termelésről adhat számot. Tervüket 101,2 százalékra teljesítették, s eddig több mint 169 tonnával segítettek bele a Várpalotai Széntröszt versenyébe. Itt a frontok és kis csapatok közötti versenyszellem igen jó. Egymást ellenőrzik a brigádfelvezetők: ki termel többet. 14-én az I-es front volt az első, de 16-án már a 36-os front került az első helyre. Az I-es fronton belül meg kell dicsérni a kettes csapatot 120 százalékos feletti teljesítményükért. Ernő-bánya legjobb kis-csapatja a 10-es, 130 százalékkal.

S. II. akna

Az S. II. akna dolgozói 14-ig még nem igen találtak magukra, de az utolsó három nap alatt nem ritka a 120 százalékos napi tervteljesítés. Ennek köszönheti, hogy a havi tervvel 16-án reggelig 93,9 százalékon áll, s a lemaradást, az 564 tonnát még 1-ig behozták. Legjobb szak a II-es, 132 százalékkal, a kis csapatok közül pedig a 6-os csapatot kell megdicsérni, ahol 140 százalékos teljesítményt mutattak fel.

Hűség a bányához

Kemény, markáns ezt magukról. Nap mint nap a mélybe száll. Viaskodik az elemekkel s ő a győztes, a bányász, akinek államunk megelégedett életet, sok-sok kitüntetéssel, elismeréssel adományozott eddig is.

Zotov János, mert róla, az Ernő-bánya dolgozójáról van szó, nem felejt. 1950-51-ben, mint kiváló vájárnak először röptették szét a híret. Azóta is úgy dolgozik, akár kis-csapaton, akár fronton legyen. Lelke a munkát épít, motort vásárolt. Igényei vannak az étellel szemben, s ő majdnem valamennyit el is érte, meghozza munkájával, hűségével. Kevesen mondhatják el

ha felettesei elismeréssel szólnak róla. S ez az elismerés a fizetésen kívüli jutalásokban is megmutatkozik. Idén bányásznapi példaként nem kevesebb, mint 7240,39 forintot számíthat.

Ugye szép és kedves dolgok ezek. S nem is kellett hozzá egy emberöltőt megérni, fiatalon érhet el mindezt, mert az ő bányászokdásának ideje már a népi demokrácia időszakára esett, ahol nem a kizsákmányolás volt a cél, hanem emberséges élet megteremtése, a megdolgozott bér kifizetése, különböző jutalások, melynek tartósságát a hűségpénz is mutatja.

ZOTOV JÁNOS

MOLNÁR PÉTER

Jugoszláviai levél

Nemrégiben egy küldöttség járt az inotai üzemekben a jugoszláv elvtársak részéről, akik meleg szeretettel tapaszaltak itt Magyarországon és visszatérésük után kötelességüknek tartották, hogy megköszönjék a baráti fogadtatást. Az inotai dolgozóknek az alábbi levelet küldték:

A jugoszláv állami küldöttség energetikusai július 1-én meglátogatták az inotai November 7 Erőművet, ahol a vezetők, s a dolgozók részéről igen barátságos fogadtatásban részesültünk. Lehetővé tették számunkra az erőmű megtekintését, az építés, s az üzemre vonatkozó érdekes adatokat rendelkezésünkre bocsájtották.

Az erőmű megtekintése után delegációnk résztvevői a közelben fekvő alumíniumkohót is megnézték, ahol ugyancsak barátságos fogadtatást tapasztaltunk. A küldöttség résztvevői nevében, mind az igazgatónak, mind a munkásoknak, legmelegebb köszönetemet fejezem ki, egyidejűleg megkértem, adják át a kohó vezetőségének is üdvözlőlevelünket, ezúton mind az erőmű, mind a kohó valamennyi dolgozójának, szeretnénk további sikeres munkát kívánni.

Milicevic Cedomil
Jugoszláv Villamos Egyesülés
vezérigazgatója.